د ښاروالۍ کاریګر

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر
[illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: د ښاروالۍ کاریګر

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پښتنۍ ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - کب / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتۍ.. ١
بسم الله الرحمن الرحيم ٢
ليکي پوهه:.. ٣
لړليک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد)... ٥
د يادښتونو له پاره:... ٧
ناانډوله (ناول، کيسه يا داستان)... ٨
د چاپ شويو کتابونو لېست.. ٦٢
د کار لاندې کتابونو لېست ٦٦
د امکان او وخت په صورت کې... ٦٧
د پخښتۍ څټ ٦٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناخاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

نن د مې د میاشتې لمړۍ او د نړۍ کاریګرانو ورځ ده، ما هم و غوښتل یوه بل حقیقي داستان یا ناول د یوه کاریګر په هکله چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، ننګرهار ولایت د بهسودو ولسوالۍ کې پیل شوې، وروسته بیا کابل ښار ته غزېدلې او دوام لري، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شريکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

انځرګل اکا د ننګرهار ولایت د بهسودو ولسوالۍ په یوې بې وزلې (غریبې) کورنۍ کې ،سترګې دې نړۍ ته، و غوړوې(خلاصې کړې) .

پلار یې، پردۍ مزدورۍ کوې.

خپل کور یې، نه درلود.

د یوه کس په کور کې یې ژوند کاوه، کوم چې په پخوا پېر کې له هېواده وتی او په بهر کې اوسېده.

د کور خاوند ډېر ښه سړی او سر بېره د کور د اوسېدو نه، هغه ته به یې څه پیسې هم رالیږلې.

کله نا کله به یې خپل دهقان ته امر کاوه چې انځرګل ته، څه غنم او وریجې، د خوراک له پاره ورکړي.

د ژمي په وخت کې به یې د هغه د پاره کومه وچه ونه، د وهلو او د کور استعمال له پاره هم ورکوه.

د هغه ژوند په سختۍ تېرېده، مګر هغه په ژوند کې ډېر خوشحاله و.

هغه یوه زوی او دوې لوڼې(لورګانې) درلودې.

پر زوې یې منګل نوم ایښی و.

د لورګانو نومونه یې ګوتمۍ او کشمالۍ وو.

هغوی ورځ تر بلې، لوېدل او هوښیارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

څه موده تېره شوه.

په بهسودو ولسوالۍ کې حالات د نورو سیمو او ولسوالیو په څیر وران او ورو، ورو خلک په وتو شوو.

لمړی په حکومت کې نظامي کسان او د هغوی کورنۍ بیا وروسته د حکومت کارکونکي، معلمین، نور با سواده کسان او د هغوی کورنۍ دې ته اړ شوو چې، خپلې سیمې پرېږدي او د ښارونو مرکزونو ته، کډه شي.

انځر ګل اکا بې زده کړې و.

هغه غوښتل په خپلو او لادونو سبق و وایی او هغوی ښوونځي ته واستوي.

هغه به تل ویل:

بې زده کړې سړی، ړوند سړی او یا هم نه سړی دی.

د هغه ماشومان د ښوونځي د پاره چمتو وو.

هغه هېڅ کسب، نه درلود.

نه ترکاڼ او نه هم خټګر و.

د کروندو په کارونو هم نه پوهېد.

هغه به په کلي کي د کروندګرو سره، مرسته کوه.

کله به یې د غنمو او شولو، لو کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په دوبي کې به يې د شولو نيال (کېنونه) کوه او په ژمي کې به د کليوالو ونې، په درېيمه وهې، ټوټې کوې او د هغوی کورونو ته يې وړې.

ژوند تېرېده.

هر چا به انځر ګل ته ويل:

تا خو ويل چې غواړم پر زوی او لوڼونو، سبق و وايم.

څه شو؟

د کلي ښوونځی دې هم، و سوځېد.

ته به کله او چېرته پر هغوی سبق و وايې؟

خبرې کول، اسانه کار دی، خو پلي کول يې، ستونزمن دي.

هغه به په سوچونو کې ډوبېده، سر به يې ټيټ اچاوه او چا ته بې څه نه ويل.

کال بل هم تېر شوه.

ښوونځي، په پخواني حالت کې، پاتې شوو.

حکومت هم د سولې په ټينګښت کې، پاتې راغی او ښوونځي هماغسې وران او نور ښوونځي هم، ويجاړ او و سوځول شوو.

انځير ګل ډېر خواشينی او هيڅ يې د لاسه، نه راتلل.

څه موده، تېره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د هغوي د دوستانو نه یوه کس چې په حکومت کې یې دنده درلوده او د انځر ګل اکا نږدې ملګری هم وه، ډېر کلک ناروغه او د جلال آباد ښار د صحت عامې په روغتون کې، بستر شو.

انځر ګل اکا و غوښتل د هغه پوښتنې ته، لاړ شي.

شپه یې په سوچونو تېره او سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی یې اودس او بیا لمونځ یې په جمع ادا کړ.

کورته راغی، د سهار چای د څښلو نه وروسته د خان دېرې ته لاړ او یوه ګېډۍ د ګلابو ګلونو نه یې، جوړه او تازه لوخې یې ترې تاوې کړې او بیا د جلال آباد ښار د موټړ اډې پر خوا یې حرکت وکړ.

اډې ته ورسېد او په یوه کوشني بس کې، کښېناست.

بس ژر ډک او د جلال ښار پر لور یې حرکت و کړ.

څند وروسته، ښار ته ورسېد.

بیا یې د هر کس نه، د صحتې عامې روغتون پتې، پوښتنه کوه.

په پوښتنو، پوښتنو یې، روغتون و موند.

روغتون ته، د ننه شو.

بیا یې د خپل دوست د بسترېدو ځای پوښتنه وکړه.

په خواریو یې وموند.

د هغه تر کټ کښېناست او غورې (ګپ، شپ) یې پیل کړ.

پوره یوه ګړۍ یې ور سره خبرې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په خبرو کې، د روغتون مسول ډاکتر راغی او د انځر ګل نه یې و غوښتل تر څو خبرې بندې او د ناروغانو د کوټې نه و وځي.

هغه خپل ملګری نه خدای پامانی واخیسته او د روغتون انګړ ته لاړ.

اوا (هوا) توده وه.

هغه لاړ، د یوې ونې سیوري ته یې خپل څادر اوار او پرې کښیناست.

ورو، ورو ونې ته نږدې او ډډ ته یې ډډه واچوه.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چه یوه بل کس هم راغی.

انځر ګل ته یې سلام واچوه.

انځر ګل هم، د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا هغه، د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

کولای شم، ستا تر څنګ ډډه واچوم؟

انځر ګل و ویل:

هو!

کومه ستونځه، نه شته.

هغه هم خپل څادر اوار او پرې کښېناست.

بیا د هغوي تر منځ خبرې، اترې پیل شوې.

دا سې سوچ کېده چې هغوی ډېر نږدې، خوارہ ملګري او کالونو نه وروسته، سره یې لیدلي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه د کونړ و لایت اوسېدونکی او یوه ناروغ یې په روغتون کې بستر شوې و.

هغه هم د بدو حالاتو او جګړو نه، ناخوښی و او غوښتل یې جلال آباد ښار ته کډه وکړي.

د هغه ډېری خپلوان هم د کونړ نه، جلال آباد ښار ته کډه شوی، چا په حکومت او چا د ښار په بېلا بېلو سیمو کې لاس ګاډو باندې کار او بار پیل کړی او خپلې مزدوری یې کوې.

هغه هم هوډ درلود تر څو خپله ځمکه خرڅه او پر پیسویې څه کار و بار یا هټۍ جوړه کړي.

هغه هم د انځیر ګل په شان د زدکړو سره مینه درلوده او غوښتل یې چې خپل اولادونه، په ښوونځي کې ګډ (شامل) کړي.

د هغوی په سیمو کې هم ښوونځي د وخت مجاهیدینو له خوا، سوځول شوي او څه ښوونکي هم، وژل شوی وو.

انځیر ګل هم د خپل د زړه خبرې د هغه سره ګډې او دواړه سره ملګري شوو.

انځیر ګل هغه ته و ویل:

ته خو فضل د خدای ده، څه جایداد لرې.

هغه و پلورې او پر هغه به څه کارو بار، جلال آباد ښار کې، پیل کړې.

زه خو هېڅ، نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د پردي په کور کې، پروت یم.

د چوکې دهقان یم، لرګي ماتوم او د کلیوالو، مزدوري کوم.

کس و ویل:

سوچ مه کوه.

خدای مهربانه دی.

بیا یې انځر ګل ته و ویل:

زما د تره زوی، د جلال آباد په ښاروالۍ کې اداري مدیر دی.

که غواړې، زه به تا له هغه سره ور وپېژنم.

کېدای شي هغه تا الته په دندې و ګماري.

انځر ګل خوشحاله شو او هغه ته یې و ویل:

څه وخت کولای شوو، هغه د نږدې وګورو؟

هغه و ویل:

همداوس کولای شو، الته لاړ شوو.

هسې تر ښاروالۍ پورې ډېره لار، نه ده.

په پښو به لاړ شو او په لارې کې به غورې هم و کړو.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

بیا کس و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

پاڅې چې ځوو.

لمړی هغه کس پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا انځرګل هم له ځایه پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا دواړه له ځایه روان او د روغتون نه، و وتل:

د پاخه سړک په خوا، مخ پر لمر ختو یې حرکت و کړ.

څو دکیکی وروسته، الته ورسېدل.

د ښاروالۍ انګړ دروازې مخې ته ودرېدل.

الته یوه کس څارونکی و.

له هغوی یې و پوښتل:

چېرته او له چا سره مو کار دی؟

کس و ویل:

غوړام د خپل تره زوی سره چې دلته اداري مدیر دی، وګورم.

کس و ویل:

ستا نوم څه دی؟

کس و ویل:

ورته و وایه د تره زوی دې ګل خان راغلی او غواړي له تا سره وګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

بيا کس انځر ګل ته و ويل:

ته د چا سره کار لرې؟

هغه و ويل:

زه د ګل خان سره يم.

ګل خان و ويل:

هو !

انځر ګل زما سره دی.

بيا يې، هغوی ته و يل:

تاسو پر دې اوږدې څوکۍ کښېنئ.

زه به يوه څوک وموم تر څو د ننه لاړ او د هغه نه د ننوتو اجازه واخلي.

هغوی و ويل:

سمه ده!

څو د کيکې تېرې شوې.

يوه کس چې د ښاروالۍ کارکونکی و، غوښتل يې د دروازې نه د باندې و وځي.

کس و ويل:

ته اداري مدير پېژنې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

کارکونکي، و ویل:

هو!

بیا کس و ویل:

کولای شي لاړ شي او اداري مدیر ته و وایي چې د تره زوی دې ګل خان غواړي له تا سره وګوري؟

هغه و ویل:

هو!

سمه ده!

هغه لاړ او څو دکیکې وروسته، بېرته و راغی.

د هغه سره د اداري مدیر چایچي هم دروازې ته راغی.

کس و ویل:

دوی کولای شي د چایچي سره د ننه لاړ شي.

بیا کارکونکی د دروازې نه د باندې او په خپلې موخې په سې لاړ.

ګل خان د انځر ګل سره ښاروالۍ ته د ننه شوو.

چایچي د مخه ګل خان او انځر ګل وروپه سې شوو.

لمړی هغوی د ښاروالۍ ودانۍ ته ننوتل، بیا د اداري مدیر خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

د ننوتو سره سم، د ښاروالۍ اداري مدیر له ځایه پاڅېد او د ګل خان سره یې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ګل خان، انځر ګل يې خپل د تره زوی ته ور وپېژاند او هغه يې خپل خوږ ملګری و ښود.

اداري مدير هغه ته، ښه راغلاست و وايه.

بيا يې هغوی ته پر څوکيو کښېناستو، بلنه ورکړه.

هغوی پر څوکيو کښېناستل.

اداري مدير، چايچي ته و ويل:

ميلمنو ته چای واچوه.

هغه هم دواړو ته چای په پيالو کې واچوه.

بيا اداري مدير د خپلې مخې ګوړې (ګړې) غاب هغوی ته نږدې کړ.

هغوی د چای په څښلو پيل کړ.

اداري مدير د خپل د تره زوی نه و پوښتل:

څنګه دېخوا دې، مخه وکړه؟

خيريت خو به وي؟

ګل خان و ويل:

خير او خيريت دی.

په روغتون کې مې يوه ناروغ درلود، د هغه پوښتنې ته تللی وم.

اداري مدير و ويل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه زه هم پېژنم.

څو ورځې د مخه، زه هم د هغه پوښتنې ته، تللی وم.

خدای دې هغه ژر روغ کړي.

ګل خان زیاته کړه.

ما د خپل یوه پخواني ملګري انځرګل سره ولیدل کوم چې تر ونې لاندې ناست و.

انځر ګل ډېر ښه سړی دی او د بهسودو په ولسوالۍ کې د یوه خان په کورکې ژوند کوي.

هغه کوښښ کاوه چې پر خپلو اولادونو سبق و وایي، خو د بده مرغه

په سیمې کې نا خوالې ډېرې او ښوونځي وسوځول شوو.

انځر ګل اوس نا هیلی دی.

ما ورته و ویل:

ښه به دا وي چې په ښار کې کوم کار و مومې او پر اولادونو دې سبق و وایې.

هغه و ویل:

زه په کلي کې، د یوه خان په کور کې اوسېږم، کوم چې د هېواده د باندې ژوند کوي.

کومه پوله او پټی هم نه لرم، چې یې وپلورم او په ښار کې کوم کارو بار پرې وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زما په یاد راغی، چې ته په ښاروالۍ کې دنده تر سره کوې، ګوندې کومه مرسته دې تر لاسه شي چې د انځر ګل سره وکړې او دی دلته د اجیر په توګه وګمارې.

هغه و ویل:

مونږ کاریګرو ته اړتیا لرو.

انځر ګل به دا ټیټه تنخوا او شاقه کار سره موافقه وکړي؟

انځر ګل و ویل:

هو!

بله لار، نه شته.

بیا انځر ګل و پوښتل:

څه کارونه به تر سره کړم؟

اداري مدیر و ویل:

ته به د ورځې له خوا د نور کاریګرانو سره ښار او کوڅو کې ګرځې او د ښار صفایي به کوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

تنخوا به یې څو افغانۍ وې؟

هغه و ویل:

تنخوا یې پوره ۳۵۸ افغانۍ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اداري مدير زياته کړه:

د کار پيل يې سهار اته بجې او تر مازيګر څلورو پورې به کار کوي.

د پنجشنبې ورځ د کار موده تر يوې بجې پورې ده، همدا راز د جمعې ورځ عمومي رخصتي ده.

هيڅوک کار نه کوي.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو.

اداري مديرته يې و ويل:

زه نن بېرته کور ته ځم او د خپلې ښځې او ماشومانو سره خبرې کوم.

سبا به بيا، ستا حضور ته راشم.

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

هر کله دې چې خوښه وي.

انځر ګل او ګل خان د اداري مدير نه مننه وکړه او هغه ته يې کورودانې و ويل.

بيا ګل خان، انځر ګل له ځايه پاڅېدل او اداري مدير ته يې و ويل:

اوس غواړو بېرته خپلو کورونو ته، ستانه شوو.

اداري مدير هغوی ته د شپې د اوسېدو ست وکړ.

هغوی بيا د اداري مدېر نه مننه وکړه او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

مونږ په کورونو کې د شپې پاتې کېدو، څه نه دي ويلي، نو ځکه غواړو وختي حرکت وکړو.

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

څرنګه چې مو خوښه وي.

بيا هغوی د اداري مدير سره خدای پاماني وکړه او د ښاروالۍ ودانۍ نه، و وتل.

څنډ وروسته د ښاروالۍ انګړ نه د باندې شوو.

انځر ګل د خپل نوي ملګري نه ډېره، ډېره مننه وکړه او ويې ويل:

ستا لاره لرې ده.

راځه شپه له ما سره وکړه.

ګپ، شپ به ولګوو.

سبا به وختي د سهار د لمانځه نه وروسته، چای وڅښې بيا به خپل کور ته لاړ شې.

ګل خان و ويل:

مننه کوم.

ما هم د ستا په شان په کور کې څه نه دي ويلې.

بيا به ټول په سوچ (تشويش) کې شي.

ښه به دا وی چې زه هم، لاړ شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا دواړه د بهسودو اډې خوا ته، روان شوو.

انځر ګل خپله پته ګل خان ته ورکړه او هغه هم په یوه کوشنی کاغذ کې په یوه کس ولیکه او د واسکټ جب ته یې د ننه کړه.

بیا ګل خان د خپلې ولسوالۍ او کلي پته هم انځر ګل ته ورکړه او د هغه یې و غوښتل چې کونړ(کنړ) ته راشي او د کنړ د ښکلا نه خوند واخلي.

انځر ګل و منه او ګل خان ته یې و ویل:

سمه ده!

مننه کوم!

حتمي، یوه ورځ به درشم او شپه به له تا سره وکړم.

بیا یې سره خدای پاماني واخیسته او هر کس خپلې موخې په سې روان شوو.

انځر ګل د بهسودو موټرو اډې ته ورسېد.

هغه د یوه روسي جیپ موټر سر ته و خوت، څادر یې کېښود او په خپله پر هغه کېناست.

زنانه ټول د جیپ موټر د ننه وو.

څه نور نارینه هم، موټر ته وختل.

موټر ډک او بهسودو لور یې حرکت وکړ.

هغه د بلند غر بازار نه تېر شوه او په یوې سیمې کې چې د سپین جومات په نوم یادېده له موټر نه کوز او خپل کور خوا ته، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په شنو فصلونو او پټو کې یې مزل وکړ.

بیا کلي ته و رسېد.

کور دروازه خلاصه وه.

کور ته د ننه شو او برنډې خوا ته لاړ، چېرې چې د پاسه یې څپره او پر سر یې د انګورو تاک ښکلې لښتې ښکارېدې.

د څپرې لاندې یوه کټ پروت و.

انځر ګل کټ ته نږدې او پر هغه کښېناست.

د ښځې یې ورته پام شو.

د کوټې نه را و وته.

هغه ته یې ښه راغلاست و وایه.

بیا یې هغه نه د ناروغ پوښتنه وکړه.

انځر ګل و ویل:

هغه اوس ښه و.

بیا ښځې یې و ویل:

ته لږ دمه وکړه.

زه به درته شین چای راوړم.

هغه و ویل:

خیر اوسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم نن ډېر ستړی شوی یم.

ښځه یې د تناره کوټې ته لاړه، تر څو چای واېشوي (دم کړي)

په دې وخت کې یې زوی د باندې نه راغی، کوم چې غولکه یې په غاړه او یوه حلاله کړې مرغۍ یې هم په لاس کې وه.

پلار ته نږدې شو او هغه ته یې سلام ورکړ.

پلار یې هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

ټوله ورځ، چېرې وې؟

هغه و ویل:

د باندې وم.

ګوره!

یوه مرغۍ مې هم، و ویشته.

بیا د کچکول پلار راته حلاله کړه، که نه دا به هم مرداره شوې وه.

پلار یې ورنه پوښتنه وکړه:

ډوډۍ ته، راغلی وې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا پلار یې و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه به وړی شوی یې؟

هغه و ویل:

نه!

ما سهار وختي له ځانه سره، جواری اخیستی و.

کوم وخت چې وږی شوم هغه مې وخوړ او بیا وروسته ویالې(بیالې) ته لاړم او څو غلپه اوبه مې هم و رپه سې و څښې.

اوس مې زړه ته، څه نه کیږي.

بیا زوی یې غولکه له غاړې را و وېسته.

اخوا، دېخوا د ونو څانګو ته په کتلو یې پیل کړ.

څوشیبې وروسته یې مشره لور هم راغله.

هغه هم د باندې وه.

پلار ته، نږدې او هغه ته یې سلام ورکړ.

هغه هم د هغې سلام ته، وعلیکم و ویل:

بیایې د هغې نه هم پوښتنه وکړه:

ته چېرې وې.

هغې و ویل:

ما په کلي کې د خپلو همزولو سره، لوبې کوې.

نن مې بله لوبه چې پنجاق نومیږی، هم زده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

په دې خبرو کې ښځې يې، چای راوړ.

چای يې په پیالې کې واچوه او د خپل مېړه مخې ته پر خمکه کېښود.
بیا یې د ګوړې (ګړې) غاب هغه ته، نږدې کړ.

مېړه يې و ويل:

ماشومانو ته هم پیالې راوړه.

هغې و ويل:

هله لورکۍ!

ټولې پیالې راوړه چې په ګډه سره چای و څښو.

لور يې و ويل:

سمه ده!

هغه د تناره کوټې ته لاړه او څه ځنډ وروسته پیالې يې په مجمې کې
ايښې وې، راوړې.

بیا يې د پیالو مجمه پر ځمکې کېښوده.

مور يې چايجوش واخيست او د چای په وېش يې پيل کړ.

بیا يې خپلې مشرې لور ته و ويل:

پیالې و ويشه!

هغې و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې هم د مور د وينا سره سم د پيالو، پر وېش پيل کړ.

بيا موريې خپل مېړه ته و ويل:

مشره لور مو اوس کولاى شي اوړه لامده کړي.

زه ورته کالى مينځل او پخلى هم ور يادوم.

هغې و ويل:

هو پلاره!

مور مې رېښتيا وايي.

زه غواړم د پخلي او اوړو لمدلو تر څنګ، خامک او کالي ګنډل هم زده کړم.

پلار يې و خندل او ويې ويل:

که خداى کول، ته به، ښوونځي ته هم لاړه شې.

هغې و ويل:

زمونږ ښوونځى خو سوځول شوى دى.

پلار يې و ويل:

هو!

زه کوښښ کوم چې ښار ته لاړ او الته څه کاروبار وکړم.

پيسې وګټم او په ښار کې کوم کرايي کور و نيسم.

بيا ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښار کې ژوند ګران دی.

هر څه په پيسو دي.

دلته خو، خس پيدا کيږي.

په بوټو هم کولای شو، تنور تود او پخلی وکړو.

اوبه هم پرېمانه دي.

پور هم، اخيستی شوو.

انځر ګل و ويل:

ستا خبرې سمې دي.

ته پوهيږې چې نن څه پېښ شو؟

هغې و ويل:

نه!

زه خو نه بزرګه نه يم او نه کومه ولي.

ته راته و وايه چې څه پېښ شوي دي.

هغه هم ټولو ته، کيسه پيل کړه.

هغوی هک پک شوو.

ټولو ته، پر زړه پورې زېری و.

هغوی خوشحاله شوو.

بيا ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تګ او راتګ به څنګه کوې؟

د موټرو کرایه هم لوړه ده.

هغه و ویل:

که کار وشو، زه به یوه بایسیکل و پېرم.

ښځې یې و پوښتل:

ته په بایسیکل پوهېږې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا ښځې یې و ویل:

بیا څرنګه پر بایسیکل د ولسوالۍ نه ښار ته ځې.

انځر ګل و ویل:

خدای مهربانه دی.

دومره شیان مې چې یاد کړي دي، بایسیکل به هم یاد کړم.

ښځې یې زیاته کړه:

مونږ خو بایسیکل نه لرو.

یوه خر لرو چې هغه هم په پښه ګوډ (ګډ) دی.

انځر ګل، سوړ اوسېلی و باسه او ویې ویل:

د رحمن با با شعر دې اورېدلی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

هغې و ویل:

کوم شعر؟

انځرګل و ویل:

چې غوټې په سې وهې په لاس به درشي
چا وییل چې په دریاب کې ګوهر نشته

څو ورځې تېرې شوې.
انځر ګل بیا جلال آباد ښار ته لاړ.
د رسېدو سره سم ښاروالۍ اداري مدیر خونې (دفتر) ته لاړ.
د اداري مدیر سره یې سترې مشې و کړه.
بیا اداري مدیر، هغه ته بلنه ورکړه تر څو پر څوکۍ کښېنې.
هغه هم پر څوکۍ کښېناست.
بیا اداري مدیر د هغه نه و پوښتل:
کور کې دې مشوره وکړه.
انځر ګل و ویل :
هو!
د ټولو خوښه ده.
بیا اداري مدیر کاغذ واخیست.
له جبه یې کلم و باسه.
په خپل کلم (قلم) یې، هغه ته عریضه و لیکه.
دعریضې په پای کې یې د هغه د غتې ګوتې نښه واخیسته او هغه ته یې و ویل:
ته دلته کښېنه زه به ستا عریضه ښاروال صیب ته وړاندې او د هغه نه به ستا د مقررۍ امر واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځرګل و ویل:
سمه ده!
بیا یې خپل چایچي ته و ویل:

انځرګل ته یوه پیاله چای راوړه.

چایچي و ویل:

سمه ده!

دستي به یې راوړم.

اداري مدیر له خونې و وت او د ښاروال دفتر خوا روان شو.

چایچي هم انځر ګل ته تود شین چای راوړ.

د ګوړې (ګړې) کوشنۍ چکۍ یې له جبه و وېسته او په لاسو نو یې ماته کړه.

یوه ټوټه یې د انځر ګل مخې ته، پر کوشني کاغذ کېښوده.

انځر ګل پر چای ځښلو پیل کړ.

د هر غلپ مخکې به یې کوشنۍ ټوټه کړه په غاښو ماتوه او بیا وروسته به یې چای پسې ځښنه.

څو دکیکې لا نه وې تېرې شوې چې اداري مدیر بېرته راغی او انځر ګل ته یې مبارکي و ویله.

په دې وخت کې نورو کارکونکو د اداري مدیر نه وپوښتل:

د څه شي مبارکي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سپینه يې و وایه، چې مونږ هم پوی شوو.

هغه و ویل:

انځر ګل سر له نن ځخه، زمونږ سره د ښار د تنظیف کاریګر په توګه وټاکل شو.

ټولو په یوه غږ، هغه ته مبارکي و ویله.

انځر ګل هم د هغوی نه مننه وکړه.

بیا اداري مدیر انځر ګل ته و ویل:

ته اوس کولای شې کور ته لاړ شې.

سبا د اتو بجو نه مخکې دلته راشه او خپله تذکره دې هم راوړه.

انځر ګل و ویل:

سمه ده صیب!

د چای پیاله يې ټوله وڅښنه او له ځایه پآځېږ.

د اداري مدیر نه يې خدای پامانی واخیسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت.

د ښاروالۍ په انګړ کې يې ځو کاریګر ولیدل چې جاړو ګانې يې په لاسونو او اخوا دیخوا په صفا کارۍ بوخت وو.

انځر ګل د هغوی ځنګ ته، لاړ.

سلام يې ورکړ.

هغوی هم د انځرګل سلام ته، وعلیکم و ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې و پوښتل:

د ستاسو کار خو به سخت نه وي؟

هغوی و ويل:

نه!

څه سختي لري.

آسانه او زنانه کار دی.

بيا يې انځر ګل ته و ويل:

څنګه دې دا پوښتنه وکړه؟

لکه چې باشي مقرر شوی يې؟

هغه و ويل:

نه!

زه هم د ستاسو په شان د ښار د صفا کار په ټوګه دندې کې ګډ (شامل) شوم او سر له سبا نه به، خپل کار پيل کړم.

هغوی هم انځر ګل ته مبارکي و ويله.

انځر ګل خوشحاله او د هغوی نه يې مننه وکړه.

بيا يې د هغوی نه وپوښتل:

ټوله ورځ پر جاړو اخته ياست او يا کومه بله دنده هم تر سره رسوئ.

هغوی و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

د صفا کارۍ کارونه خورا ډېر دي.

لکه:

ویالو کیندنه، د کثافاتو ټولونه، لاس ګاډ کې د کثافاتو لېږدونه، جاړو او داسې نور کارونه.

انځر ګل و پوښتل:

زه یاد شوي کارونه سر ته، رسوی شم؟

هغوی په خندا شوو او ویې ویل:

ته هم عجیبه سړی یې.

داسې کارونه ماشومان هم تر سره کوی شي.

ته خو ځوان سړی یې او باید غر هم چپه کړې.

انځر ګل په خندا، د هغوی نه یې خدای پاماني واخیسته او د ښاروالۍ د انګړ نه د باندې شو.

بیا یې له ځانه سره و ویل:

اوس خو دې مصرف کړی او د موټر کرایه دې ورکړې ده.

ښه به وي چې ملګری دې هم و وینی، بیا به په کراره (قراره) کور ته ستون شې.

ورو، ورو مخ پر روغتون یې حرکت وکړ.

څنډ وروسته، روغتون ته ورسېد.

انګړ ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې غوښتل چې د روغتون ودانۍ ته هم د ننه شي.

د روغتون د ودانۍ دروازې مسول کس هغه ته و ویل:

چېرې ځې؟

انځر ګل، و ویل:

د ملګري پوښتنی ته، ځم.

کس و ویل:

اوس د داکټرانو د لیدنې وخت دی.

د ننوتو اجازه نه شته.

انځر ګل و ویل:

زه د لرې ځای نه، راغلی یم.

کس و ویل:

اوس امکان نه لري.

الته د ونې لاندې کښېنه، د ډاکټرانو لیدنه چې خلاصه شوه، زه تا ته غږ کوم.

بیا به ژر د خپل ملګری نه لیدنه وکړې.

انځر ګل، و ویل:

سمه ده!

هغه د ونو خوا، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کس ته یې و ویل:

زه تر هغې غتې ونې لاندې کښېنم، د داکټرانو لیدنه چې خلاصه شوه ما ته غږ کړه چې خپل دوست و وینم.

بیا به خپل کور ته، روان شم.

کس و ویل:

سمه ده!

انځرګل ونې ته نږدی شو، څادر یې پر ځمکه اوار او خپله پرې کښېناست.

هغه په سوچونو کې ډوب شو.

له ځانه سره یې و ویل:

اوس خو په دندې و ګمارل شوې.

تګ او راتګ به دې څنګه شي؟

کله به یې ویل:

د سهار لمانځه نه وروسته حرکت وکړم، تر اتو بجو پورې رسېدی شم.

بیا به یې له ځانه سره و ویل:

د موټر کرایه به څنګه شي؟

بیا به یې و ویل:

بایسیکل به له کوم ځای او څرنګه به یې زده کړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سوچونو کې ډوب و.

کس تر خوا یې راغی او انځر ګل ته یې و ویل:

څه په سوچو نو کې ډوب یې؟

ژر شه خپل ملګری دې و وینه او ببرته و وځه چې داکټران په غصه کیږي.

د ناروغانو د لیدنې وخت د غرمې دولس بجو نه تر ماسپښین یوې پورې او بیا وروسته د څلور بجو نه وي.

انځر ګل له ځایه پاڅېد.

خپل څادر یې و څانډه او اوږې ته یې واچوه.

بیا چابک، چابک د کس په سې روان شو.

د روغتون ودانۍ ته د ننه او د خپل ملکري خونې ته ننوت.

ملګری یې بیده وه.

ورو، ورو د هغه کټ ته نږدې شو او هغه یې وخوزاوه.

ملګری یې ویښ شو او د هغه سره یې روغبړ وکړ.

بیا یې د هغه سره لنډه مرکه هم وکړه.

په دې وخت کې یوه داکټر راغی او انځر ګل ته یې و ویل:

ژر سه د خونې و وزه.

اوس د لیدنې وخت نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځر ګل و ویل:

زه دبل ولایت نه راغلی او نه شم کولای تر غرمې پاتې شم، بیا پر ما ناوخته کیږي.

داکتر و ویل:

پوی شوم.

اوس خو دې خپل دوست ولید.

کولای شې د خونې و وځې.

انځر ګل و ویل:

سمه ده !

اوس به و وځم.

بیا یې د خپل ملګری سره خدای پاماني وکړه او د روغتون د ودانۍ نه د باندې شو.

لمړی د روغتون انګړ بیا د هغه ځای نه هم ووت او د بهسودو موټرو اډې خوا ته، روان شو.

غرمه نږدې او هغه ډېر وږی شوی و.

اوا لږ توده وه.

څادر یې په سر واچوه او ګامونه یې ګړندي کړل.

ورو، ورو اډې ته، نږدې شو.

د سیمې موټر ته یې ځان ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موټر کې څو کسان ناست و.

يوه ګړۍ تېره شوه.

موټر ډک شو، او مخ پر بهسودو يې حرکت وکړ.

ماسپښين خپل کور ته ورسېد او د نن ورځې تېره شوې کيسه يې خپلې کورنۍ سره شريکه کړه.

ټول خوشحاله شوو.

شپه يې په سوچونو پيل او بيا وروسته بيده شو.

سهار وختی له خوبه پاڅېد.

لمړی يې اودس او بيا د جمع له پاره جومات ته لاړ.

د لمانځه ادا کولو نه وروسته بېرته کورته راغی، يوه ډوډۍ، يوه غوټه پياز او لږ مالګه يې په يوه دسمال کې تاوه او غوټې کړه.

بيا يې له ځانه سره واخيسته او د کور نه د باندې شو.

په منډو، منډو ځان يې پوخ سړک ته ورساوه او د موټر په انتظار شو.

موټر ورسېد او انځر ګل هم موټر ته وخوت.

څنډ وروسته ښار ته ورسېد.

لمر نوی مخ پر ختو و.

د يوه کس نه يې پوښتنه وکړه:

څو بجې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کس و ویل:

ګړۍ (ساعت) نه لرم.

بیا یې د بل او بل .... نه پوښتنه وکړه.

تر څو یوه کس یې پیدا کړ چې ګړۍ یې درلوده.

هغه ورته و ویل:

سهار پاو باندې شپږ بجې دي.

انځر ګل خوشحاله شو.

ورو، ورو مخ پر ښاروالۍ روان شو.

د اډې نه تر ښاروالۍ پورې پنځلس دکیکي، په پښو مزل و.

انځر ګل پوره شپږ نیمې بجې ښاروالۍ ته ورسېد.

د ښار والۍ انګړ دروازه تړلې وه.

انځر ګل لمړی کس و چې ښاروالۍ ته ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

د ښاروالۍ امنیتی ساتونکي دروازه خلاصه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه:

څوک او د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل و ویل:

زه د ښار والۍ نوي کاریګر یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکي و پوښتل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ويل:

نوم مې انځر ګل دی.

بيا ساتونکی له جب نه خپل لیسټ و باسه او د نومونو په لوستلو يې پيل کړ.

لیسټ يې تر پايه ولوست مګر د انځر ګل نوم يې په لیسټ کې و نه موند.

انځر ګل ته يې و ويل:

و بښه!

ستا نوم په ليسټ کې نه شته.

انځر ګل، و ويل:

زه پرون په دندې ګمارل شوی يم.

کېدای شي زما نوم يې له هېره وتی وي.

ساتونکي و ويل:

کېدای شي.

ښه به دا وي چې اداري مدير تر راتګه د دروازې تر اړخ انتظار وباسې.

انځر ګل و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سمه ده!

اداري مدير ما پېژني.

بيا ساتونکي دروازه وتړه او انځر ګل دروازې تر څنګ د باندې څادر واچوه او پرې کښېناست.

ګړۍ اووه، بيا پاو باندې اووه، اووه نيمې او بيا پاو کم اته بجې شوې.

د ښاروالۍ کارکونکو پر راتګ پيل کړ.

يوه به بل پسې رسېدل او انګړ ته، د ننه کېدل.

څو دکيکې نورې هم تېرې شوې.

د لرې يې اداري مدير وليد چې ښاروالۍ خوا روان دی.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو او له ځايه پاڅېد.

اداري مدير ښاروالۍ انګړ دروازې ته ورسېد.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

هغه هم د انځر ګل سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا اداري مدير انځر ګل ته و ويل:

لکه چې وختې راغلی وې؟

انځر ګل و ويل:

پوره ښپږ نيمې بجې دلته ورسېدم.

د ننوتو اجازه مې، تر لاسه نه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه، زما نوم په لیسټ کې نه و.

اداري مدیر و ویل:

ستونزه نه شته.

نن به یې په لیسټ کې ګډ کړم.

بیا یې انځر ګل ته و ویل:

راځه!

نن زما سره د ننه او سر له سبا کولای شې یواځې هم د لیسټ سره سم ښاروالۍ ته د ننه شې.

انځر ګل د اداري مدیر نه مننه وکړه.

اداري مدیر مخکې او انځر ګل هم ور په سې شو.

دواړه د اداري مدیر خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

انځر ګل ته یې و ویل:

التــه پر څوکۍ کښېنه تر څو د صفا کارانو مشر راشي، ته سر له ننه مېلمه نه، بلکه د ښاروالۍ کارېګر یې.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې د صفا کارانو مشر ورسېد.

د روغبړ نه وروسته یې هغه ته انځر ګل ور وپېژاند.

هغه انځر ګل ته و ویل:

راځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زما خونې (دفتر) ته لاړ شوو.

انځر ګل له ځایه پاڅېد او د صفا کارانو مشر سره د هغه کوټې ته ننوت.

الته ډېر کسان او کاریګرانو شتون درلود.

انځر ګل یې په یوه ګروپ کې ګډ او د ګروپ د مشر نه یې و غوښتل تر څو هغه د حاضرۍ، دندو او اړوندو سیمو سره بلد کړي.

د ګروپ مشر د هغه نوم یې د خپل په لیسټ کې ګډ(شامل) کړ.

بیا یې د هغه نه وپوښتل:

لاس ګاډې سره خوشحاله یې که د بېلچې سره.

هغه و ویل:

زه لاس ګاډی نه شم چلولی.

ښه به دا وې چې ما ته بېلچه راکړې، تر څو پر هغې کار وکړم.

بیا د ګروپ مشر خپلو غړو ته و ویل:

راځئ چې ګودام (ډیپو) لاړ شوو.

هغوی ټول ګودام ته لاړل.

هر کس د پخوانیو لیسټونو پر بنسټ خپل د کار وسایل یې واخیستل او لرې ودرېدل.

بیا د ګروپ مشر وړاندې او مسول کس ته یې و ویل:

انځر ګل زمونږ نوی کاریګر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

هغه ته بېلچه ورکړه.

د ګودام (ډيپو) مسول د هغه نوم په سې بيلچه وليکه او هغه ته يې و ويل:

هر سهار د خپلو ملګرو سره راځه او بېلچه اخله، بيا مازيګر مخکې د رخصتۍ نه، هغه بېرته، دلته راوړه.

هغه و ويل:

سمه ده!

انځر ګل پر خپل کار پيل کړ.

هغه پر کار مين و.

د ټولو نه به وختي دندې ته، ته او تر پايه به يې، کار کاوه.

پر لږ وخت کې، په ټولو باندې ګران شو.

مياشت پوره او هغه خپله لمړنۍ تنخوا واخيسته.

هغه ډېر خوشحاله شو.

هغه په کلي کې هم، لږ لږ کار کاوه.

د پخوا په شان به يې لرګي ماتول.

د غنمو اوشولو لو به يې کاوه او په دوبي کې به يې د شولو نيال هم کاوه.

هغه د خپل تګ راتګ د اسانتيا له پار يوه کارولشوی (دوهيم لاس) بايسيکل واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

د ټولو پیسو ورکولو وس یې، نه درلود.

څه پیسې یې ورکړې او د بایسیکل خاوند ته یې و ویل:

څنګه چې پوهیږې، زه یوه غریب سړی یم.

د بایسیکل ټولې پیسې نه شم ورکولای.

نورې به یې در ته په قسط درکړم.

د بایسیکل خاوند ومنه او هغه ته یې و ویل:

لږ، لږ پیسې دې چې په لاس درغلې، ما ته یې راکوه.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

هغه بایسیکل واخیست او د موټرو اډې خوا روان شو.

بایسیکل یې د اندل نه نیولې، کله به ترې یوې خوا او کله به ترې بلې خوا، ته.

ځینو کسانو به ورته ویل:

څه بایسیکل له ځانه سره کشکاږې، پر هغه سپور شه.

هغه به ویل:

دا مې نوی اخیستی دی.

زما بایسیکل چلول یاد، نه دی.

بیا به خلکو ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څه د پاره دې اخیستی دی؟

هغه به ځواب ورکاوه او ویل:

غواړم بایسیکل یاد او پر هغه دندې ته لاړ او بېرته کور ته لاړ شم.

انځر ګل بایسیکل په ستونزو سره تر اډې ورساوه.

بیا یې د موټر په جنګله، کېښود او په څادر یې کلک و تاړه.

څنډ وروسته موټر ډک او حرکت یې وکړ.

خپلې سیمې ته نږدې یې پرچلونکي، غږ کړ.

کوزېږی.

چلونکي و ویل:

سمه ده!

موټر غاړې ته کړم.

چلونکي موټر غاړې ته کړ او بیا یې انځر ګل ته و ویل:

اوس کولای شې له موټره کوز شې.

انځر ګل له موټره کوز او چلونکي ته یې و ویل:

لږ صبر وکړه چې بایسیکل مې هم کوز کړم.

چلونکي، و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کوم وخت دې چې بایسیکل کوز کړ پر ما غړکړه چې حرکت و کړم.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

زه غړ کوم.

انځر ګل خپل بایسیکل د موټر له جنګلې کوز کړ.

د موټر کرایه یې ورکړه او خپلې موخې په سې، روان شو.

هغه په خوشحالۍ سره خپل کور ته لاړ.

ما شومانو یې هم د بایسیکل په لیدو سره خوشحاله شوو.

هغه د کلي ځوانانو نه مرسته وغوښته چې د هغه سره د بایسیکل په یادولو کې مرسته وکړي.

هغه به سهار وختی په پولو کې بایسیکل یاداوه.

میاشت تېره شوه.

هغه څه ناڅه بایسیکل یاد کړ.

لمړی به یې په پولو ځغلاوه او بیا وروسته، سړک ته راوا ته.

میاشت بله هم تېره شوه او هغه په بایسکل چلولو پوی شو.

بیا به هغه پر بایسکل باندې، دندې ته، ته او راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه به هره ورځ کوښښ کوه چې جلال اباد ښار کې، کوم وړیا کور د اوسېد له پاره و مومي، تر څو خپل ماشومان هم الته یوسي او پر هغوی ښوونځی و وایي.

وختونه تېر شوو مګر هغه و نه توانېد چې کوم کور ومومي.

په سیمې کې حالات نور هم مخ په ورانېدو شوو.

انځر ګی ته تګ راتګ ستوزمن شو.

ټول پوهېدل چې هغه په ښاروالۍ کې (حکومت) کې دنده تر سره کوي.

د هغه سوچونه (تشویش) ورځ تر بلې ډېرېده او بېرېده چې د وخت مجاهدین هغه د حکومتي دندې په تړاو، و نه وژني.

خان په کابل کې هم، کور درلود.

هغه د خان سره اړیکه ټینګه کړه او د هغه یې وغوښتل چې د کابل کور د هغه په واک کې ورکړي.

خان هغه ته و ویل:

زه کومه ستونزه نه لرم.

ته کولای شې الته لاړ او و وسېږې.

په کابل کې ژوند ډېر ګران او هر څه په پیسو دي.

د تګ نه مخکې باید کوم کار و مومې، بیا الته لاړ شې.

انځرګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

سمه ده!

زه غواړم د جلال اباد ښاروالۍ نه ځان کابل ښاروالۍ ته تبديله کړم.

خان و ويل:

ستا خوښه!

څو ورځې تېرې شوې.

هغه د اداري مدير نه د تبديلۍ ليک تر لاسه کړ او پر سبا يې کابل ښار ته لاړ.

الته د کابل ښاروالۍ اړونده کس ته يې ليک و ښوده او خپل د زړه خبرې اوپلانونه يې، ور سره ګډ کړل.

د هغه هم پر انځر ګل زړه وسوزېد.

هغه ته يې و ويل:

زه کولای شم چې ستا د پاره هغه دنده دروسپارم کومه دې چې په جلال آباد کې درلوده.

انځر ګل و پوښتل:

تنخوا يې څومره ده؟

کس و ويل:

حکومتی تنخوا، يوه شان ده.

څو کاله چې تېر کړې، بيا به يې څه لوړه کړم.

انځر ګل مننه وکړه او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پر دندې پيل کولای شم.

کس و ويل:

دوې ورځې وروسته راشه او پر دندې دې پيل کړه.

هغه د کس نه خدای پامانی واخیسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت او خان د کور پټې خوا روان شو.

د خان کور د کابل ښار په اوسنۍ شپاړسمې سیمې (ناحې) کې شتون درلود.

کور یوه پوړ او د اومو خښتو او خټو نه په یوه انګړ کې، جوړ شوی و.

انځر ګل کور، په ډېرو پوښتنو و موند.

کور بند او کیلۍ یې د ګاونډ سره وې.

د ګاونډ کور دروازه یې وټکوه.

یوه ماشوم دروازې ته راغی او دروازه یې خلاصه کړه.

انځر ګل و ویل:

کور کې کوم مشر نارینه شته؟

الک ځواب ورکړ:

هو!

پلار مې په کور کې دی.

انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار ته دې غږ کړه!

الک و ویل:

سمه ده!

څو دکیکې وروسته د الک پلار دروازې ته راغی، دروازه یې خلاصه او یوه نا پېژند کس یې تر سترګو شو.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

کس هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل خپل ځان ور وپېژاند او د هغه یې و غوښتل چې د کور کیلۍ هغه ته وسپاري.

کس د انځرګل نه د خان په هکله پوښتنې وکړې او انځر ګل هم هغه ته رېټ ځوابونه ورکړل.

په پای کې، کس و ویل:

سمه ده!

کولای شې خپله کډه راوړې.

زه به کیلۍ په کور کې پرېږدم، کوم وخت چې راغلې، هغه به واخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

انځر ګل مننه وکړه او د هغه نه یې خدا پاماني واخیسته او د ننګرها د موټړو اډې پر لور یې حرکت وکړ.

ماسپښین ناوخته په موټر کې کښېناست او ماسخوتن ناوخته، جلال اباد ښار ته ورسېد.

شپه یې د خپل ملګري کوم چې یې په ګروپ کې دنده تر سره کوه، تېره کړه.

سبا خپلې دندې ته لاړ او د اداري مدیر خونې (دفتر) ته ننوت.

په خوشحالۍ سره یې سلام ورکړ.

هغه د انځر ګل سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې ترې پوښتنه وکړه:

کابل ته تللی وې؟

انځر ګل خپله تېره شوې کیسه هغه ته په لنډه توګه بیان کړه.

اداري مدیر هم ډېر خوشحاله شو او انځر ګل ته یې و ویل:

ښه شو چې ستا کار وشو.

الته امن دی، ښار دی، کارونه هم ډېر دي.

ته کولای شې د رسمي دندې نه وروسته، کوم بل کار هم وکړې.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

مننه کوم، توکل پر خدای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا اداري مدیر وپوښتل:

کله کډه باروې؟

هغه و ویل:

سبا، له خیره.

بیا اداري مدیر هغه ته و ویل:

نن خپلې دندې ته دوام ورکړه، لږ وختي راشه او اخیستي وسایل دې ډیپو چي ته وسپاره.

هغه و ویل:

سمه ده!

لږ ځنډ وروسته د دفتر نه و وت او د خپل ګروپ کاریګرو سره یوه ځای او سیمې ته لاړل.

ماسپښین وختي راغی او خپل ټول وسایل یې د ښاروالۍ ډیپوچي ته تسلیم کړل.

بیا یې د اداري مدیر او نورو کسانو نه خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته روان شو.

کور کې یې کیسه ټولو ته بیان او د کابل د دندې او ژوند پیل یې مبارکي و ویل.

کورنۍ یې هم ډېره خوشحاله شوه.

بیا انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سهار وختي وروسته له لمانځه نه، کالي ټول او زه به ځو خره د ګاونډیانو نه راولم تر څو کالي پرې بار او تر پاخه سړک پورې یې ورسوو.

ټولو و ویل:

سمه ده!

شپه تېره شوه.

سهار ټول وختي له خوبه پاڅېدل، لمونځونه یې ادا کړل او بیا د کالیو پر ټولولو بوخت شوو.

انځر ګل هم د ګاوندیو کورونو نه دري خر راوستل، کالی یې پرې بار او کلک و تړل.

د چرګانو پښې یې وتړې او هغه یې هم د کالیو پر سر کښنوې.

د ګاونډیانو سره یې خدای پامانی وکړه او د کور کیلۍ یې یوه مشر ګاونډ ته ورکړې.

بیا یې مشر ګاونډ نه وغوښتل تر څو خپل زوی د هغوی سره ولیږي چې خره بېرته کلي ته راولي.

مشر ګاونډ خپل زوی ته غږ او د هغه یې وغوښتل تر څو د انځر ګل سره تر پاخه سړکه لاړ او خره بېرته کلي ته راولي.

زوی یې و منه.

انځر ګل، د هغه ښځې او اولادونه د کلي کسانو سره یې خدا پاماني وکړه او د کلي نه روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د انځر ګل، د ښځې په سترګو کي اوښکې څرخېدې او اوښکې به يې په څادر او ټيکري پاکوې.

هغوی ورو، ورو پاخه سړک ته ورسېدل.

بار يې د خرو نه کوز او د پاخه سړک غاړې ته کېښود.

خره يې د مشر ګاوندۍ زوی ته وسپارل تر څو بېرته يې کلي ته ورسوي.

هغوی د موټر په انتظار شوو.

دوې ګړۍ وروسته يې موټر وموند ترڅو کالي په کې بار او د کابل ښار تر اډې پورې يې ورسوي.

ګړۍ وروسته هغوی کابل اډې ته ورسېدل.

کالي يې کوز او د کابل په موټر کې يې بار کړل.

څنډ وروسته موټر ډک او د کابل پر لور يې حرکت وکړ.

درې ګړۍ وروسته کابل ته ورسېدل.

بيا يې کالي کوز او په کوشنۍ چکلې موټر کې کالي بار او د خان د کور پر لور يې حرکت وکړ.

نيمه ګړۍ وروسته هغوی د خان کور ته ورسېدل.

د ګاونډ د کور نه يې کيلۍ واخيستې او کالي يې د ننه کړل.

کالي يې په دوو کوټو کې اوار کړل.

هغوی ډېر ستړی شوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

ګاونډيانو، هغوی ته چای دم او له کټغ سره يې راوړ.

هغو د شپې ډوډۍ کومه چې ګاونډيانو ورته راوړې وه، وخوړه.

هغوی وختی بيده شوو.

سهار وختی لمانځه ته پاڅېدل.

لمونځونه يې ادا کړل او د کاليو ځای پر ځای کولو يې پيل کړل.

لمر په راختو شو.

ګاونډيانو هغوی ته د سهار چای د کابل نانوايې تودې ډوډۍ سره راوړ.

هغوی چای وڅښه، د ګاونډيانو لوښي يې بېرته ورکړل او د هغوی نه يې مننه وکړه.

انځر ګل هم له کوره ووت او کابل ښاروالۍ ته لاړ.

الته يې د خپلو اسنادو پوښتنه وکړه.

هغه ته يې و ويل:

سر له هفتې خپلې دندې ته لاړ شه.

ستا دنده هم د قلعه زمانخان سيمې پورې اړه لري، کومه چې ستا د اوسېدو ځای ته نږدې ده.

انځر ګل مننه وکړه او د کابل ښاروالۍ نه د باندې او کورته روان شو.

د هفتې (شنبې) پر ورځ يې په کار پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده تېره شوه.

د ښوونځي په لټه شو.

اوسېدو کور ته يې نږدې ښوونځی نه و.

د ده خدایداد سیمې کې ښوونځی و.

هغه الته لاړ او د ماشومانو د ښوونځي په هکله يې، د ښوونځي مدير سره خبرې وکړي.

هغه ورته و ويل:

ستا د ماشومانو عمرونه لوړ شوي دي.

ښه به دا وې چې د سواد زده کړو په کورسونو کي ګډ کړې.

بیا انځر ګل وپوښتل:

دلته نږدې د سواد زده کړې کورسونه شته؟

هغه و ویل:

نه!

دلته نږدې کورسونه، نه شته.

ته دسیمې ملک (وکیل) سره خبرې وکړه، کېدای شي هغه کومه لاره و مومي.

وختونه تېر شوو.

د ماشومانو عمرونه، نور هم ډېرشوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

لور یې واده شوه.

بیا بله لور یې هم واده شوه.

هغه د خپل زوی ته هم، واده وکړ.

خپل زوی یې هم د سیمې ښاروالۍ کې پر دندې وګماره.

څو کاله تېر شوو.

هغه ډېر کلک ناروغه او کال وروسته له ارمانو سره مړ شو.

زوی یې دندې ته دوام ورکړ.

هغه هم د ماشومانو خاوند شو.

ماشومان یې د ښوونځي شوو.

سیمې کې نوې ښوونځي جوړل شوو.

د انځر ګل ارمان، زوی یې پوره او د هغه لمسیان یې په ښوونځي کې ګډ کړل.

د هغه لمسیان ښوونځي ته ځي.

او کېدای شي لوړې زده کړې وکړي او خپل هېواد ته ګټور شي.

د انځر ګل زوی، اوس هم ژوندی او د ښاروالۍ شپاړسمې سیمې (ناحې) کې دنده تر سره کوي.

ما شومان یې د خپل پلار دندې په هکله له شرمه چا ته نه وایي چې خلک پر هغو ونه خاندي، مګر پلار یې هغوی ته وایي:

دنده، دنده ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زه او زما نور ملګري د ښار پاکوالي له پاره کارکوي، کوم ګټورکار چې کثافات لرې کوي، سړکونه جاړو کوي، ونې کېنوي او شاوخواد چاپېریال نه، ساتنه کوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپېلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه تولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادي (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوي (پښتو ناول)
٦١. دخاخکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنی سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غریبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږي او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [دیارلس کلنه فلسطینی انجلۍ تر نړیدلي ودانی (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاریګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٨. بې وخته باران
٩. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Municipal worker

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: Februry-March /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library